

Sygn. akt: I C 21/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 6 czerwca 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Różycka

Protokolant: K. K.

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2012r.

na rozprawie

sprawy z powództwa E. G. (1)

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powoda **E. G. (1)** kwotę 13.361,65zł (trzydzieści tysięcy trzysta sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 12.500 zł od dnia 23.05.2012r. do dnia zapłaty,

- 560 zł od dnia 01.05.2012 r. do dnia zapłaty,

- 301,65 zł od dnia 01.05.2012r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.943,35 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.434 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 21/11

UZASADNIENIE

Powód E. G. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 5000zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 08.09.2010r. do dnia zapłaty oraz kwoty 588,06zł tytułem zwrotu kosztów wypadku w związku z dojazdem wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 04.11.2010r. do dnia zapłaty. Domagał się również ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 16.03.2010r. mogące powstać w przyszłości. Nadto wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16.03.2010r. doszło do wypadku drogowego, w którym powód, będący pasażerem pojazdu został poszkodowany. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Bezpośrednio po wypadku powód był hospitalizowany w szpitalu w Ś., gdzie doszło do zdarzenia. Stwierdzono u powoda skręcenie kręgosłupa szyjnego i stłuczenia klatki piersiowej. Powód po wypadku podjął leczenie w

poradni ortopedycznej, rehabilitacyjnej, neurologicznej, poradni zdrowia psychicznego, gdzie zdiagnozowano u niego zaburzenia stresowe pourazowe.

Strona pozwana przyznała powodowi kwotę 5500zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 460,91zł tytułem zwrotu kosztów zakupu leków.

Powód nie zgadza się z wysokością przyznanych mu świadczeń twierdząc, że przyznane mu kwoty nie rekompensują ani wysokości doznanej przez niego krzywdy ani szkody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. w S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że co do zasady ponosi odpowiedzialność za sprawcę szkody i krzywdy wyrządzonej powodowi w wyniku wypadku. Wskazała jednak, że spełniła swoje świadczenie odszkodowawcze i zakwestionowała wysokość dochodzonej pozwem kwoty. Zdaniem strony pozwanej przyznane zadośćuczynienie jest adekwatne do doznanej przez powoda krzywdy, bowiem uwzględnia dyskretne zmiany zwyrodnieniowe na przednich krawędziach środkowych trzonów piersiowych oraz w trzonach kręgowych niezależne od skutków wypadku.

W toku postępowania w piśmie procesowym z dnia 27.04.2012r. powód ostatecznie sprecyzował i rozszerzył żądanie pozwu domagając się: zasądzenia kwoty 12500zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z odsetkami od dnia 08.09.2010r., kwoty 1063,42zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia z odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa, kwoty 450zł tytułem odszkodowania za koszty dojazdów do placówek medycznych z odsetkami od dnia rozszerzenia żądania powództwa i oraz ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.03.2010r. doszło w Ś. do wypadku drogowego, w którym powód E. G. (1) został poszkodowany. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę i pismem z dnia 28.04.2010r. wezwał do wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 9000zł.

Pismem z dnia 01.07.2010r. powód wezwał stronę pozwaną do zwrotu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 708,81zł, na co przedłożył faktury zawarte w aktach na k. 145- 153.

Pismem z dnia 10.08.2010r. powód wezwał stronę pozwaną do zwrotu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 234,61zł, na co przedłożył faktury zawarte w aktach na k. 121-125.

Pismem z dnia 05.10.2010r. powód wezwał stronę pozwaną do zwrotu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 105,55zł, na co przedłożył fakturę zawartą w aktach na k.83.

W toku postępowania strona pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie łącznie 5500zł oraz odszkodowanie w kwocie 460,91zł – zwrot kosztów zakupu leków (k. 91 akt), z tym, że nie uznała kosztów zakupu leków B. i GinccoPlus jako nie mających znaczenia z leczeniem powypadkowym, które dotyczyły faktury nr (...) (k. 149 akt) o wartości tych zakwestionowanych leków – 42,51zł.

Rachunek na kwotę 120zł za wizytę lekarską z dnia 27.09.2010r. powód przedłożył dopiero w toku postępowania do pisma z dnia 27.04.2012r.

Dowód: kserokopia akt szkody, k. 82-182

rachunek nr (...), k. 321,

Bezpośrednio po wypadku powód przebywał w okresie od dnia 16.03.2010r, do dnia 19.03.2010r. w szpitalu w Ś., gdzie rozpoznano u niego stłuczenie klatki piersiowej i skręcenie kręgosłupa szyjnego. Przy wypisie zalecono stosowanie kołnierza ortopedycznego.

Powód przez około 8 tygodni używał kołnierza ortopedycznego a następnie został skierowany na rehabilitację, która początkowo wykonywał prywatnie, aby nie czekać na kolejki związane z oczekiwaniem na zabiegi refundowane przez NFZ. Miał zabiegi polegające na użyciu prądu, magnetronii i masażu do września 2010r.

Bezpośrednio po wyjściu ze szpitala powód musiał leżeć przez okres około 1,5 miesiąca. Wstawał wyłącznie w celu załatwienia potrzeb fizjologicznych. Musiał korzystać w tym okresie z pomocy osób trzecich – żony - przy podawaniu posiłków, myciu. Czuł się dyskomfortowo w związku z tym.

Obecnie odczuwa problemy związane z długotrwałym siedzeniem, drętwieje mu ręka, odczuwa ból między łopatkami. Podczas pracy musi wstawać by poćwiczyć, leki przeciwbólowe zażywa sporadycznie.

Powód, przed wypadkiem uprawiał intensywnie sport, dbał o sprawność fizyczną. Musiał zrezygnować z uprawiania sportu na okres leczenia. Obecnie powód w ramach pracy ma zajęcia sportowe. Musi jednak je przerywać, oszczędzać się, nie może wykonywać tych zajęć jak kiedyś, co sprawia u niego uczucie dyskomfortu.

Jednocześnie nieobecność powoda odbiła się na jego pozycji zawodowej. Nie mógł uczestniczyć w kursie językowym, na który został skierowany, a który miał się rozpocząć w dniu wypadku. Został dwukrotnie pominięty przez realizację projektów unijnych. Został również pominięty przy premii, bowiem w związku z nieobecnością nie mógł uczestniczyć w zakończeniu sprawy, nad którą pracował. Pracownicy, którzy uczestniczyli w pracach nad tą sprawą i byli obecni podczas jej zrealizowania do końca otrzymali premie uznaniowe po 2000zł każdy.

Powód początkowo odczuwał strach przy prowadzeniu samochodu.

Wszystkie powyższe okoliczności skutkowały tym, że odczuwał zmęczenie, był, sfrustrowany i złośliwy, co przekładało się również na życie rodzinne powoda. W konsekwencji korzystał z pomocy psychiatry a następnie terapii psychologa.

U powoda rozpoznano przebyty uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym skutkujący trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 8% z pozycji 89a załącznika do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r.

Rokowanie co do wyleczenia nie jest do końca pomyślne, ponieważ będą okresowo nawracać bóle karku, zwłaszcza po wysiłku lub naziębieniu tej okolicy. Odczuwane przez powódkę dolegliwości bólowe karku z promieniowaniem do okolicy międzyłopatkowej nie są jednak zbyt silne – nie mają poza dokuczliwością istotnego wpływu na zdolność do pracy, pełnienia obowiązków rodzinnych i funkcji społecznych.

Początkowo występowały u powoda niemal wszystkie objawy stresu pourazowego – reminiscencje wypadku we wspomnieniach i koszmarach sennych, unikanie sytuacji przypominających uraz, anhedonia z wrażliwością. Aktualnie powód skarży się na rzadkie koszmary senne, napięcie w sytuacjach przypominających wypadek, występuje tik nerwowy powieki, spadł poziom beztroski, obniżył się nieznacznie próg frustracji. Obecnie nasilenie zaburzeń stresowych pourazowych jest niewielkie i niewymagające leczenia. Rokowanie jest dobre a uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 4% z pozycji 10A p.3 rozporządzenia (...) z 18.12.2002r.

Dowód: karta informacyjna, k. 18,

dokumentacja medyczna, k.19 -48, 58-60,

zaświadczenie dotyczące kursu językowego, k. 260,

zeznania świadka B. W., k. 213

zeznania świadka E. G. (2), k. 198 verte – 199,

zeznania powoda k. 199-201.

opinia biegłego sądowego neurologa i chirurga - ortopedy wraz z opinią

uzupełniającą, k. 217-220, 247-248,

opinia biegłego psychiatry, k. 264-267.

Powód poniósł wydatki związane z dojazdem do placówek medycznych, w tym na rehabilitację i w związku z wizytami lekarskimi w kwocie łącznie 301,65zł.

Kwota 216zł stanowi równowartość kosztu zakupu 54 biletów miejskich na terenie L. o wartości 2zł.

Kwota 85,65zł stanowi równowartość zużytego paliwa za przejechane 280 km dwukrotnie z L. do W. na wizyty lekarskie w sierpniu i wrześniu 2010r, przy ustaleniu, że samochód powoda O. (...) zużywa 7l/100km tj. łącznie powód zużył 19,60l paliwa o wartości średnio 4,37zł za 1 litr według średnich cen krajowych za ON w okresie sierpnia / września 2010r.

Dowód: oświadczenie o dojazdach, k. 331-332,

kserokopia dowodu rejestracyjnego, k. 333,

kserokopia akt szkody, k. 82-182.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było prawie w całości zasadne.

Odpowiedzialność gwarancyjna strony pozwanej wynika z treści przepisu art. 822§ 1 kc w zw. z art. 436 § 1 kc. Zasada odpowiedzialności nie była przez stronę pozwaną w żaden sposób kwestionowana. Poza sporem pozostaje też fakt, że strona pozwana przyznała i wypłaciła powódce kwotę 5500zł tytułem zadośćuczynienia i 460,91zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Roszczenia powoda są oparte na podstawie art. 444 § 1 kc i 445§ 1 kc w zw. z art. 436 § 2 kc.

Zgodnie z brzmieniem art. 444§ 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego tytułu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Zgodnie z brzmieniem artykułu 445§ 1 kc w wypadkach przewidzianych w treści art. 444kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Na zasądzoną przez Sąd kwotę 13.361,65zł składają się: kwota 12500zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia, kwota 560zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, kwota 301,65zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu powoda do placówek medycznych.

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445§ 1 kc nie ma spełniać celów represyjnych, lecz jest sposobem naprawienia krzywdy wyrządzonej jako cierpienia fizyczne oraz cierpienia psychiczne związane z uszkodzeniami ciała lub rozstrojem zdrowia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2000r., I CKN 969/98, niepubl.). Jak wskazał Sąd Najwyższy, w każdym przypadku ustalenia uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia osoba odpowiedzialna za skutki wypadku obowiązana jest stosownie do art. 444kc - do wynagrodzenia szkody materialnej z wypadkiem tym związanej oraz - stosownie do art. 445 § 1 kc do zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Różnica pomiędzy

stosowaniem art. 444 kc a art. 445§ 1 kc przy stwierdzeniu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia polega na tym, że szkoda materialna z pierwszego przepisu-w zasadzie musi znaleźć pełne pokrycie, gdy tymczasem zasądzenie zadośćuczynienia, a zwłaszcza jego wysokości, uzależnione jest od całokształtu ujawnionych okoliczności, w szczególności zaś od trwałości i skutków wypadku lub okresu trwania objawów chorobowych i ich nasilenia, jak i od rodzaju oraz stopnia winy sprawcy szkody i odczucia jej przez poszkodowanego.(por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1999r., I CKN 1145/99, niepubl.)

Skutki wypadku, jakiemu uległ powód, Sąd ustalił w oparciu o akta szkody, dokumentację medyczną dotyczącą powoda, zeznania świadków, powoda oraz w oparciu o opinie biegłych z zakresu ortopedii – chirurgii, neurologa i psychiatry. Dowody te są spójne i korelują ze sobą. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności tym dowodom. Opinie biegłych sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania są bowiem wykonane w sposób pełny, rzetelny, jasny i staranny. Nie wymagają dalszego uzupełnienia, bowiem odpowiadają w sposób rzeczowy na wszystkie pytania Sądu i stron. Również zeznania powoda i świadków są konsekwentne, spójne i logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci kart leczenia szpitalnego i zaświadczeniu o stanie zdrowia, zaświadczenia o kursie językowym.

Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, Sąd kierował się ugruntowanymi zarówno w orzecznictwie jak i w doktrynie stanowiskiem, że zdrowie jest dobrem szczególnie cennym i przyjmowanie niskich kwot zadośćuczynienia w przypadkach ciężkich uszkodzeń ciała prowadzi do deprecjacji tego dobra (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 1997r., II CKN 273/97, niepubl.).

W swoich zeznaniach powód wskazała, iż nadal odczuwa dolegliwości związane z wypadkiem: drętwieje mu ręka, odczuwa ból między łopatkami.

Jak zostało ustalone przez biegłych lekarzy, powód odniósł łącznie 12 % uszczerbek na zdrowiu. Rozpoznano u niej przebyty uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym oraz stres pourazowy. Oczywistym dla Sądu jest, że konsekwencją odniesionych w wyniku wypadku obrażeń było cierpienie powoda, zarówno fizyczne jak i psychiczne związane z ograniczoną aktywnością, poczuciem bezsilności, sferą rodzinną i zawodową. U powoda będą okresowo nawracać bóle karku, zwłaszcza po wysiłku lub naziębnięciu. Szczególnie silnie powód odczuł również ograniczenia związane z brakiem możliwości uprawiania sportu oraz nieobecność w pracy skutkującą pozbawieniem go uczestnictwa w kursie językowym jak i pominięciem przy premii, co wynika z zeznań świadka B. W..

Jednocześnie Sąd uwzględnił takie okoliczności jak pomyślne rokowania związane ze z powrotem do zdrowia psychicznego. Biegły psychiatra wskazał bowiem, że rokowanie jest dobre zaś biegli z zakresu neurologii i ortopedii stwierdzili, że odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe karku nie są i nie będą zbyt silne – nie mają poza dokuczliwością istotnego wpływu na zdolność do pracy, pełnienia obowiązków rodzinnych i funkcji społecznych, co wynika z opinii biegłych.

W związku z powyższym Sąd, zasądził na rzecz powoda dalsze zadośćuczynienie w kwocie 12.500zł. W ocenie Sądu zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, wynikłą na skutek rozstroju zdrowia i związanych z nim dolegliwości, którego wysokość w ostatecznym wyniku zależy od uznania sądu, nie może być uznane za nadmierne, nawet gdyby przy uwzględnieniu przeciętnego poziomu życia i zamożności społeczeństwa mogło być tak postrzegane, jeżeli jest ono adekwatne do stopnia odniesionych obrażeń i związanych z nimi trwałych następstw dla zdrowia i egzystencji poszkodowanego.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że z opinii biegłych lekarzy wynika, że poza dolegliwościami bólowymi nie występują żadne inne następstwa, które mogłyby skutkować uszkodzeniem innych organów, zaś zadośćuczynienie z zasady powinno w całości rekompensować wszystkie skutki zdarzenia Sąd uznał, że żadne ustalenia odpowiedzialności na przyszłość jest niezasadne. Zasądzona kwota zadośćuczynienia w wysokości 12.500zł wraz z już wypłaconą kwotą przez

stronę pozwaną w wysokości 5500zł w pełni rekompensuje powodowi doznaną krzywdę za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia.

Odsetki ustawowe od roszczenia o zadośćuczynienie sąd zasądził, na podstawie art.481 kc od daty zamknięcia przewodu sądowego. Biorąc pod uwagę okoliczność, że Sąd uwzględnił wszystkie ujemne następstwa zdarzenia z dnia 16.03.2010r. zarówno związane z krzywdą fizyczną jak i cierpieniem psychicznym aż do tej daty a jednocześnie powód sam nie potrafił wycenić od początku prawidłowo doznanej przez niego krzywdy (początkowo swoją krzywdę wycenił na 9000zł, następnie - po otrzymaniu kwoty 5500zł - na dalsze 5500zł a ostatecznie pismem z dnia 27.04.2012r. wycenił swoją krzywdę na łącznie 18000zł i dlatego domagał się zasądzenia kwoty 12500zł) to trudno uznać, że strona pozwana powinna krzywdę powoda należycie wycenić skoro on sam ją rozmaicie wyceniał. W tym miejscu wskazać należy, że wysokość zadośćuczynienia za krzywdę nie jest zależna od uszczerbku na zdrowiu powoda ustalonego przez lekarza. Uszczerbek na zdrowiu poszkodowanego jest jedynie jedną z wielu okoliczności, które Sąd bierze pod uwagę przy ustaleniu wysokości należnego stronie zadośćuczynienia. Reasumując w przedmiotowej sprawie, z uwagi na omówione wyżej okoliczności odsetki należało zasądzić od roszczenia o zadośćuczynienie od daty zamknięcia przewodu sądowego.

W oparciu o treść cytowanego wcześniej art. 444 kc Sąd zasądził również kwotę 560zł na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 1063,42zł tytułem powyższych kosztów, na co przedłożył rachunki i faktury VAT. Tymczasem pominął okoliczność, że strona pozwana już wypłaciła na jego rzecz z tytułu tych samych (przedłożonych w toku postępowania likwidacyjnego) rachunków kwotę 460,91zł, co sam powód przyznał zresztą w uzasadnieniu pozwu. Jednocześnie strona pozwana zakwestionowała zasadność zwrotu kosztów zakupu leków B. i GinccoPlus jako nie mających znaczenia z leczeniem powypadkowym, które dotyczyły faktury nr (...) o wartości tych zakwestionowanych leków – 42,51zł. Powód na okoliczność związku tych leków z leczeniem powypadkowym nie złożył żadnego dowodu, do czego był zobowiązany w myśl art. 6 kc, stąd też Sąd nie uznał zasadności żądania zwrotu kosztów za ww. leki. Jednocześnie biorąc pod uwagę odległe terminy oczekiwania na wizyty lekarskie czy rehabilitacje refundowane przez NFZ – co jest faktem powszechnie znanym, stąd nie wymaga dalszego uzasadnienia - zasadne było korzystanie przez powoda z opieki lekarzy niepublicznych.

Zatem wysokość zasądzonej z tytułu zwrotu kosztów leczenia kwoty wynika z obliczeń: (...),42zł –460,91zł (kwota wypłacona) – 42,51zł (leki B. i GinccoPlus) = 560zł .

Kwotę 301,65zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych sąd obliczył następująco 54 dojazdy środkami komunikacji miejskiej w L. po 2 zł (kwota 2zł za bilet miejski w L. znana powszechnie mieszkańcom L. z racji zamieszkania) =216zł. Nadto powód był dwukrotnie we W. na badaniach w palcówkach medycznych, których nie ma w L., samochodem prywatnym, tj. łącznie przejechał 280km samochodem O. (...), który zużywa 7 l paliwa na 100km. Łącznie powód zużył 19,60l paliwa o wartości średnio 4,37zł za 1 litr według średnich cen krajowych za ON w okresie sierpnia - września 2010r. (sprawdzono z informacji Internetu), co daje kwotę 85,65zł. Brak było podstaw aby kwotę tą obliczyć jak wniósł powód tj. w oparciu o regulacje dotyczącą przejazdu samochodem służbowym .

Łącznie zwrot kosztów dojazdu do placówek medycznych wyniósł 301,65zł.

Wskazać, w tym miejscu należy, że strona pozwana, pomimo zobowiązania Sądu (k.337 akt sprawy) w żaden sposób nie odniosła się do zgłoszonego przez powoda roszczenia o zwrot kosztów dojazdu. Zaś z akt szkody wynikało, że powód korzystał intensywnie z rehabilitacji, co z pewnością pociągało konieczność poniesienia kosztów związanych z dojazdem do placówek medycznych.

Odsetki od kwot zasądzonych z tytułu zwrotu kosztów leczenia i dojazdu do placówek medycznych Sąd zasądził w oparciu o art.481 kc i art. 476 kc, od daty 01.05.2012r. gdyż powód domagał się ich od dnia rozszerzenia powództwa. Brak jest informacji kiedy strona pozwana otrzymała od powoda powyższe pismo (w aktach jest bowiem tylko dowód

nadania pisma przez powoda pozwanemu) ale skoro do sądu dotarło ono w dniu 30.04.2012r. (k. 312) to z pewnością w podobnym terminie dotarło ono do strony pozwanej.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone jako niezasadne tj. w zakresie daty odsetek i części kosztów leczenia oraz dojazdu do placówek medycznych, co zostało omówione powyżej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100kpc zgodnie, z którym w Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. W przedmiotowej sprawie powód wygrał roszczenie w 95% i dlatego sąd nałożył na stronę pozwaną obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w całości. Na zasądzoną kwotę 4943,35zł składają się poniesione przez powoda koszty zastępstwa procesowego 2434 zł, wpis od pozwu łącznie 702zł i koszty opinii biegłych 1724,65zł i wydatki świadka 82,70zł.